

KAHKAHALAR

Din ve Don muhtekirlerine
İthaf edilmiştir !

MELİH HÜZNİ ULUĞ
KIZILKEÇİLİ

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
BAŞMÜTERCİMİ

EGE MATBAASI
Ankara
1960

“Her hakkı saklıdır, yazarından yazılı izin alınmadan
alıntı yapıp; yayımlanamaz, kullanılamaz.”

Copyright © ULUĞ KIZILKEÇİLİ

Copyright © www.ondokuz.gen.tr

Copyrihgt©2000.www.ondokuz.gen.t

Copyright©2001.www.ondokuzbiz.com

Copyright©2001.www.19muhammedali.com

«Gök» veya «yer» dir oğul bil şu vücûdun tımarı!
O melek rûhuna bindirme nefis nam humarî!
Her şîir Hak ile benden olur amma nâzil,
Kâh yukardan aşağı, kâh aşağıdan yukarı!

Ankara 13/5/1960

İçindekiler

- ÖN SÖZ -	9
KIT'A.....	11
BEYİT	11
TÜRK OĞLUNA	12
SON MÜŞAHADEM	13
KIT'A.....	14
KIT'A.....	14
KIT'A.....	14
KIT'A.....	14
ZİYÂ PAŞAYA NAZİRE	14
BEYİT	15
BEYİT	15
MAVİ BONCUK.....	16
SAHTEKARLAR.....	17
KISIM : I.....	18
LE MUFTI ET SON FILS.....	18
Türkçesi :.....	18
MÜFTÜ ve OĞLU.....	18
CAHİL VAİZLERE	19
A DANTE	20

6 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

Türkçesi :.....	20
DANTE'YE.....	20
Uluğ e Papa.....	21
Türkçesi :.....	21
Uluğ ve Papa.....	21
-Le Vocabulaire D'UN Derviche -	22
BİR DERVİŞİN SÖZLÜĞÜ	23
RÛH ÜL KUDÛS	25
LÂM ELİF	26
SUÂLNÂME	27
MÜFTÜNÜN İKÂZİ.....	29
HAZRET-İ MUÂVİYEYE (!!!).....	30
İBLİS ve ÂDEM.....	31
İRÂDE	32
BİR MUHÂKEME.....	32
BENLİK	32
KTYÂMET BORUSU.....	32
İRŞATNÂME	33
BİR PROFESÖRE	35
PARADOKSAL ADAM.....	35
ERENLERİN LÜGATÇESİ	35
BİR İTHAMA CEVAP.....	36

Kahkahalar 7

KUR'AN ve MERVAN	37
KISIM II.....	41
İÇTİMÂİ (Sosyal,toplumsal).....	41
BİR KAYNANA TASVİRİ	41
AMCA NASİHATİ	44
AMCA KUZUSUNA.....	44
MEHLİKA HANIMA	44
BİR ŞÂİRİN FLÖRTÜ	45
A UNE FILLE CAPRICTEUSE.....	47
KAPRİSLİ BİR KTZA	47
TO MISS GABY.....	47
KİYÂMET	48
KIZIL KEÇİ ve DAĞ MERALİ	49
EŞ ve EŞEK.....	51
RÜBÂİ.....	51
BEYİT	51
BİR KIZ BABASINA	52
RÜBÂİ.....	52
GAZETE REKLÂMLARIM OKURKEN	52
DOLMUŞTA BİR TİRYAKİYE.....	52
MEZİYETSİZ erkeklere	53
MEYHANE	53

8 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

DİNLER ÇARPIŞIYOR	54
KIT'A.....	54
ÇÖPÇÜNÜN MÜRÜVVETİ.....	54
BİR ŞÂİRİN GECESİ.....	56
ŞÂİR-İ ÂZAM HİLMİ	58
ŞAİRİMİZE	61
BİR MUÂRIZIMA.....	61
HARİKA ÇOCUK	62
ŞER'İŞLE DERVİŞ.....	65
İZÂFİYET NAZARİYESİ	71
İDİL BİRET ve BEN	71
ŞÂİRİN ÖLÜMÜ	72
SON SÖZ.....	73

- ÖN SÖZ -

Kahkahalar, hilkatin en esrâengiz iki büyük boyunduruğu olan “Şehvet” ve “Şerîat”a koşulmuş beşer denen ilâhi bir öküzün, bir an için saman torbasından başını kaldırıp, çiftin sâhibine bakması için bir üğendiredir !

Sopanın nezâketle te’lifi, öküzün hazakatle te’lifi kadar zor olduğundan biraz terbiyesiz bir terbiye kitabıdır !

Fakat bir hiciv kitabı değildir! Zirâ hiçbir gerçek Müslüman, nefsinden gayriyi hicvetmez.

Efendimizden (Hz. Muhammed salla’llâhu aleyhi ve sellem) başkalarının nâkiselerine dâir “Kahkaha” sâdır olmamıştır.

İnsân, bu dünyâda ne gülecek kadar nikbin, ne ağlayacak kadar bedbin, fakat sâdece ibret alacak kadar Hakbîn (HAKK’ı gören) olmalıdır.

Netice itibariyle Şeytan da amuda kalkmış RAHMÂN’dan başka bir şey değildir ve kaynağı Rahmetle biridir ! Tıpkı göz yaşının gülerken ve ağlarken aynı gözden çıktığı gibi...

Kahkahalar, tasavvuf nüktelerini ve cemiyetin zaaflarını, bir mizah havası içinde aksettiren basit bir fantezi dağarcığıdır ve “ALLAH, irşad etmek için bir sivrisineği dahi misal vermekten sıkılmaz” âyetinden cesâret almaktadır.

Şehvet ve şerîat boyunduruğu demiştim ;

Şerîat : İnsânın aslıyla “Çiftleşmesi” ; tarîkat : insânın aslıyla “birleşmesi”dir !

10 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

Şehvet : İnsânın fer'iyile çiftleşmesi, iffet : İnsânın fer'iyile birleşmesidir !

Birinci hâller, “Şirk” ve “zinâ !” İkinci hâller, “terk” ve “fenâ”dır !

Bugünkü yirminci asır insânlığı, büyük bir içtimaî buhran içindedir ve teşhir etmekten zevk aldığı cinsiyet uzvunun ayıbını, Modern bir Âdem ve Havvâ gibi, tekniğin incir yaprağı ile örtmeğe çalışmaktadır !

Bu cinsi ve dini sapık en acı neşter darbesini “KIYÂMETNÂME” adlı şaheserimde yiyecektir !

O korkunç ameliyet gününe kadar bu kitap, “Âdemnâme”nin âsî ve “Hıçkırıklar”ın mahzun havasından sonra sizler için bir teneffüstür.

M.H.Uluğ KIZILKEÇİLİ

Ankara - 1960

KİT'A

Âdem, ALLAH'da görür sâde Cemâl !
Gözü kör îblis için ismi Celâl !
Kitabım HAK yüzünün tanzîri,
Okuyan nefsin eder istidlâl !

Ankara – 1960

BEYÎT

Kendimi ettim terennüm hep ilâhi tarzda ben :
Kâh RAHMÂN kâk şeytandan göründüm arzda ben !

Ankara – 1960

12 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

Dedemden bir yaprak

TÜRK OĞLUNA

Her kızda olur bil ki yuva kurmak için his,

Eyleme sen pis !

Terk etmez onu aldatarak mert delikanlı,

Elleri kanlı !

Namûs denilen şey o senin milletindir,

Sanma etindir !

Zevkinde düşün milletini, etme hiyânet !

Soysuzalânet!

'Âlî Feyzî KIZILKEÇİLİ'

SON MÜŞAHADEM

İtimad eyler vücûdum kuvvet-i bâzusuna,
Kudreti kâfi değilken gönlümün arzûsuna !
Yol değiştirmiş gider gözler ölüm uykusuna,
Can da hâlâ meyleder dilberlerin keysûsuna...
İhtiyarlaştıkça cismim, gençleşir gönlüm ! Neden ?
Artıyor genç duygular rûhumda, yıprandıkça ten !
Ayrıdır mecrâları ah müstakil candan beden !
Şaştı her bir ihtiyar bir ben değil hayret eden !
‘Âlî Feyzî KIZILKEÇİLİ’

14 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

KİT'A

Taklit ettim dinimi, bana bir zevk vermedi !
Tahkikine girdim, hiç de aklım ermedi !
Bana benliği veren eğer yardım etmezse,
Hüsrandır âkıbetim ! Felâh bulmam ebedî !

Feyzî

KİT'A

Din ayna gibi, pas getiren hâdiselerdir !
Tek gâyesi çün tasfiye-i kâlb-i beşerdir !
Tevhîd-i ibâdet ile namûs ve çalışmak,
Emrettiği bil en kısa en doğru haberdır !

Feyzî

KİT'A

Duâ fî'li olan yerde, çalışmak şart-ı âzamdır !
Senin çiftinde sürmez HAK ! çalış hiç eyleme taksîr !
Talep zâhir, kader bâtın ! Teşebbüs eyle zahiren,
Ne ki mânada var meknûz, zevâhirden olur tenvir.

Feyzî

KİT'A

İkbâl ile servet hevesi başa belâdır !
Az çok bu maraz dense umumî de sezâdır !
Aheng-i umumîyi bozan hep bu hevâdır !
Rahatsız ölümler rahat ararken ! Ne hatadır !

Feyzî

ZİYÂ PAŞAYA NAZİRE

Kahkahalar 15

Bir câhil adam serveti samanla alır nam !
Zilletle yaşar âlim olan, hiç alamaz kâm !
Eşşekleredir mevk-i ikbâl ile ikrâm !
Erbab-ı liyakat kovulur ! Böyledir ahkâm !

Feyzî

BEYÎT

Görmekte o câni bile bak kendini haklı,
HAKK'ın boya tezgâhı mıdır insânın aklı ?!

Feyzî

BEYÎT

Âlemde ölüm velvelesi dalgalanırken,
Hiç ölmeyecek hissi gelir cümle gönülden !
– Neden ?

‘Âlî Feyzî KIZILKEÇİLİ’

16 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

MAVİ BONCUK

Bir âlemdir şu âlem, ayar yoktur dozunda,
Fotoğrafta her asker bir Napolyon pozunda !
Herşey kendine âşık !
Kokusundan mest olmuş gezer tahta kurusu !
Pire rekor peşinde ! Her varlığa doğrusu,
Biraz ALLAH bulaşık !
Topal pistte nazlanır, bekler dansta ısrarlar !
Kambur bir dam beğenmez ve kekeme tekrârlar,
“Çiçeron”un sözünü !
Yatalak bir ihtiyar bekler bir genç her gece !
Frengili öpüyor aynalarda gizlice,
İçi akmış gözünü !
Her ressam bir Rafael ! Şâir mi ? Hügo kolda !
Eşek Dekart’a kızar ! Köpek protokolda !
Kaftana güler gocuk !
Sıçanın bıyıkları rahat vermez kediye !
Dağıtılmış herkese “– Habîbim sensin !” Diye,
Birer dev MAVİ BONCUK !
Mavi boncuk kâlblerde, beklenir vuslat günü ;
Herkes birbirine sorar – ne zamandır düşünü ?
Kabire girer alay ...
“– Bizi oynatma Ya RAB ! Kukla gibi, iplerle !
Üfürdüğün rûhunu tamamla, gariplerle
Artık yeter bu alay !”
Uluğ,
Ankara – 21.07.1959

SAHTEKARLAR

Sahte hâkimler ile doktorlar yakalanmış,
Ellerine düşüpte sağ kalan şükür ede !
Sahte insânları da yakalamış olsalar,
Kaç insân kalır idi acaba şu kürede ?!

Uluğ,
Ankara – 1960

18 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

KISIM : I

-DİNİ-

Fransızca bir fantezim :

LE MUFTI ET SON FILS

Le fils d'un vieux Mufti, preparant sa leçon,

Demanda a son pere, qui etait Edison ;

Il gronda : “– Un damme !

En tout cas d'apres son titre excentrique

Et laisse moi lire mon Coran, tourne le bouton electrique
!

Le jour s'est deja fane.”

Par,

Uluğ

Ankara – 24.04.1960

Türkçesi :

MÜFTÜ ve OĞLU

Ödevinde bir yere takılıp çocuk en son,

“– Baba ! Dedi, Kur'anda yazar mı kim Edison ?

Hoca hiddetle doldu ;

“– Bir gavur anma ! Dedi, câmiye gider ayak !

Hatim indiriyorum, kalk elektriği yak !

Neredeyse akşam oldu !”

Uluğ,

Ankara – 24.04.1960

CAHİL VAİZLERE

Ya MUHAMMED ! Seni kim etmede gel bak temsil,
Hoca mimberde kusar cehlını, serhoş gibidir !
Nice mâsum fikrin bıkırını zâil ediyor !
Kürsü her an dolu, her an ise bomboş gibidir !

Uluğ,
Ankara

20 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

A DANTE

(Per la sua visione di Maometto e di Âlî nell'inferno)
Soffrivi per così dire di diarrea da bocca !
D'aver mangiato Corano, gli occhi tutti chiusi !
Ma ora il mondo dove avei visto il profeta,
Ti ca... nella bocca oh... Senza persino dir "Scusi !"

Da
Uluğ
Napoli, 1956

Türkçesi : **DANTE'YE**

(Hz. MUHAMMED ve ÂLÎ'yi cehennemde gösterdiği için)
İshâl olmuş gibiydin ağzından !
Hars-ı İslâmı hazımsız yemeden !
Ahmed'i gördüğün âlem şimdi,
Sı...yor ağzına pardon demeden !

Napoli, 1956

İtalyanca bir fantezim :

Uluğ e Papa

Come e possibile la nascita di Gesu
Senza alcun padre, se non vergognosa ?
In riguardo a me e niente ! Guardi !
İo sono un “padre” senza figlio ne sposa !

Da
Uluğ
Napoli, 1956

Türkçesi :
Uluğ ve Papa

Babasız doğdu denen rabbi için,
Papayı bir gece çektim hesaba ;
Oda bir şey mi ? dedi, bak bana halk,
P...lerimmiş gibi der hepsi “Baba !”

Napoli, 1956

22 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

Fransızca bir şiirim :

-Le Vocabulaire D'UN Derviche -

L'Homme est un vertebre	Qui brait !
Lorsqu Eve lui montre dans sa paume,	Une pomme !
Le Mariage est pudique ;	Qui dit que
Chaque Co... est sacrement,	ment !
Le vin c'est la grande joie	du bourgeois
Qui ne connait que le goût	de l'egoût !
l'athe est un genie	qui nie
Sa tete par son cerveau	qui vaut !
le Pape est le vestige	d'une tige
Dont la racine suce le sang	innocent!
Le monde est une ordure	qui dure
Aussi longtemps qu' adam	a des dents !
Dieu est l'atout	du Tout

Qui dit – Reste ! Au Rien

du vaurien !
Ankara, 1960
Par
Uluğ

Türkçesi : (Serbest tercüme)

BİR DERVİŞİN SÖZLÜĞÜ

İnsân ; bağılı bir eşek,
Zincirini kanırır !
Havvâ memnû meyveyı,
Gösterdikçe anırır !
Nikâh : ALLAH indinde,
Meşrû, mahrem bir alan ;
Kim derse “her çiftleşme,
Kudsidir :” bu bir yalan !
Şarap : sâhte dervişin,
Sun’i mîrâç eseri !
Yalnız lâğım tadına,
Mahrem ağzın kevseri !
Allahsız : bir dâhidir !
Zekâsı gelmez dile :
Başını inkâr eder,
İçinde beyni ile !
Papa : Engizisyonndan
Bekaya kalmış “peder !”
“Evlâdım” diye diye,
Halkı ateşe yeder !

24 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

Dünyâ : Kokmuş bir çöplük,
Görür en pis işleri ;
Cennet olur Âdemin,
Düşse köpek dişleri !
ALLAH : her kart elinde,
“As” gözüken bir kozdur !
Rest çeker kâinata !
Geriye kalan tozdur !

**Uluğ,
Ankara, 1960**

Kahkahalar 25

Fransızca bir ihtarım :

LE SATNT ESPRIT

Si les Papes polyglottes savaient que le mot “sacre,”

Vient de l’arabe “zek...” qui sigrifie juste la ver.. !

Ils comprendraient sous quelle forme l’archange Gabriel
apparût,

Au moment de “sacrament” par devant la sainte-Vierge
...!

Par

Uluğ 1959

Türkçesi :

RÛH ÜL KUDÛS

Âlim Papa bilseydi “sacre” (Kudsî) nin arapçadan,

“Zek...”den geldiğini ! Demezdi cem küfürdü !

Artık anlardı HAKK’ın lütûf ve emri ile,

Rûhül- “Kudüs” meryeme ne sûretle üfürdü !

Uluğ,

Ankara, 1959

26 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

LÂM ELİF

Mest iken nefsimi ikrâr verdim ;
Harama uçkur çözmeyecektim ;
Gitgide zorla hurufî oldum :
Ne çekersem “Lâm elif’ten çektim !
– Müslümansan dedi : “gel teslim ol !”
Ne beniz kaldı yüzümde, ne de renk !
Bu da yetmez gibi oldum orda,
Üstelik kendime kendim pe... !
Aşk hamamdır şu cenâbet âna,
Gusûl aptesti al ! Ol Mevlâna !
Ten denen peştamalı sırta iken,
Tellâk ol Şemsde yanan külhana !

Uluğ,
Ankara, 1957

“Onların namazları el ayak patırtısı,
duâları ısıklık sesinden ibârettir !”

Kur'anı Kerim

SUÂLNÂME

Gel hocam kur'ana bir dikkat eyle !
Secde Âdeme mi türâba mıdır ?
Zemzemle ağzını yıka da söyle,
Haram fesâda mı şaraba mıdır ?
“Eşhedü” diyorsun, neye şâhitsin ?
Seyyar bir mezarsın ! Şirkte vâhitsin !
Kıblen taş kaldıkça sanma zâhitsin,
İkrâr cemâle mi, nikâba mıdır ?
Yerde sürü varken gökten koç inmez !
Ahmet gibi nebî “Burak”a binmez !
Cennette Havvâyla bil, buğday yenmez !
Îman iz'ana mı zehâba mıdır ?
Kâbe meçhulünken, haccın boş emek !
Yerde rızık varken iner mi yemek ?
ALLAH her yerdeyse Mîrâç ne demek ?
“Belî” meşhuda mı gıyâba mıdır ?
“Mızraklı İlmihâl” götürmez aşka !
“HANİF DİN” başkadır, Hanefî başka !
Âzamı bırak da imam bul keşke,
Rağbet esasa mı lâkaba mıdır ?
Bıyık sakal koyup, saçlar yolunmaz !
Bir sarık dürmekle bu yol bulunmaz !
Garaja girmekle kamyon olunmaz,
Sefer gerçeğe mi seraba mıdır ?

28 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

Kurbanda kolunu küpe daldırma !
“Kabiltü” diyerek leşe saldırma !
Duâda elini göğsüne kaldırma !
Teveccüh HAKK’a mı sehaba mıdır ?
Sır kâtibi olmaz bir Mûaviye !
Akrebin yavrusu akreptir, niye ?
Peygambere yakın bulundu diye,
Eşek de hâşâ, sahâbe midir ?

**Uluğ,
Ankara, 1957**

MÜFTÜNÜN İKÂZİ

Müftü – Kur'an ile uğraşma günah !
Dedi : – Zîrâ arabî meçhûlün !
Gözyaşım verdi cevap kendisine :
“Bir araptı o Yezid nam mel'un !”

Uluğ,
Ankara, 1957

30 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

HAZRET-İ MUÂVİYEYE (!!!)

Makiyaj şanını tebdil edemez bednâmın !
Bir ufak nal sesi kâfi hüviyet izhara !
Ahırın yüz karası, mescide olmuşta imam !
Kur'anı arpa görüp hep atagelmiş nâra !

Uluğ,
Ankara, 1957

İBLİS ve ÂDEM

Beş vakit dışta bir ALLAH'a tapıp,
şirk'e âlet oluyor ehl-i namaz !
"– Tanrıdan gayriye etmem secde !"
Diyen İblisten o ibret almaz !
Doktorun řahsiyetinden sana ne ?
Bul ilâç arzda yatan bîmâra !
Kışın evsiz kalır elbet,yaz iken,
Bakan îmara değil, Mîmara !
Yere doędun diye çıplak a böcek !
Neye pis maddeyi kıldın sen ipek !
Koza kabrin idi kıblen yaptın !
Öze tapsaydın olurdun kelebek !
řu donuk satha düşen gölgende,
RABB'i bîhûde taharrî etme !
Sönmeden řems-i řuur nefsinde,
Kendini bil de bakar kör gitme !

Uluğ,
Ankara, 1957

32 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

İRÂDE

Eğer irâde-i külliyyenin zebûnu isem,
Nedir günah diye ayyuka yükselen şu avaz ?
Bu sahnede ikimizden birisi çok mutlak !
Hayır ! Hayır ! İki cambaz bir ipte oynayamaz !

Uluğ,
İstanbul, 1951

BİR MUHÂKEME

Ezelde adım senden, Ebette adım sana,
Hâli düşünöverdim, demek ki Benden Bana !

Uluğ,
İstanbul, 1951

BENLİK

Mevsimi nefsine râm etmiş olan ağaçım !
Yeşeren yaprağımı solduramaz bin bir kış !
Çiçeğim dalda durur, köklese rüzgâr güneşi !
Kökümü sökmeğe kâfi egoist bir alkış !

Uluğ,
Ankara, 1956

KTYÂMET BORUSU

ALLAH dedi – Al “Sûr”umu üfle !
Mevtâyı dirilt ! Sehoşu aydır !
Öpmez mi MUHAMMED dudağımdan !
İsmim ULU, cismim ise “Nay”dır !

Uluğ,
Ankara, 1956

İRŞATNÂME

Sn. Doç. Dr. Bedri Noyan'a

“Beli” boş söz değil, bir pazarlıktır ;
Varlığından geçip, üryan olmalı !
Dünyâ düğün değil, bir mezarlıktır !
Handan değil, dâim giryan olmalı !
Cehennem cehlindir ! Kibirse dibi !
Cennet mürşit kâlbi, kevserse lebi !
İnsân yedi katlı bir bohça gibi,
O kalın bohçadan soyan olmalı !
Önce boşalmadan zâhit, dolunmaz !
Kesir atılmadan, vahit bulunmaz !
Şehid olunmadan şâhit olunmaz !
Saçılacak kızıl boyan olmalı !
Mevhum ALLAH'ını meşhutla boğup,
Ehadla ölerек, vâhidle doğup,
İkilik şeytanın birlikte kovup,
Âdemveş secdeye şayan olmalı !
Mahlûkun rabbisin, hâlikin kulu ;
Cihan dikenliktir, sen ise gülü ;
İnsân veçhullahın nûrdan tülü ;
O tülü açmayan hayvân olmalı !
Kamet, rûkû, secde, bak Elif, Dal, Mim ;
Kâbe şekli mik'ap, bir srr-ı azim ;
Mîrâçta görünen “Şâb-ı Emred” kim ?
Sûr çalındı lâkin duyan olmalı !
Abdest suyla olsa, ördek nâcîdir !

34 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

Kâbe zemzem buysa, leylek hacıdır !
İslâm bu ümmetin kaçta kaçdır ?
MUHAMMED ÂLÎ'den mayan olmalı !
Esfel ve âlânın enmûzecisin !
Kâinat tortudur, sen süzgecisin !
Nerdeydin ? Nereye ? Şimdi necisin ?
Bundan gaflet için nişyan olmalı !
Huzurda evvelsin, zuhurda âhir !
ALLAH'da batınsın, insânda zâhir !
Benlik dâvasını kıalarsın kahir,
Nefsin şeytan ! Filin isyan olmalı !
Semâda nûr idik, arzda zulmetsiz !
Önce melek iken, şimdi ümmetsiz !
FÂTMA, HASAN, HÜSEYN, ÂLÎ, AHMET'siz,
Dünyâdan kâm alan Süfyan olmalı !
Zelîha, Yûsuf'a ne dem çatıldı ?
İbrahim ateşe ne dem atıldı ?
Hüseyn o kervana ne dem katıldı ?
İdrak için aşkta puğyan olmalı !
Ne doğum mebde'dir ! Ne ölüm mead !
Ne cehennem zulüm ! Ne cennet murad !
Bir devr-i kemâl ki miftahı "Biad"
Biadda Uluğ sır ayân olmalı... !

**Uluğ,
Ankara, 1955**

‘Âdemnâme adlı hediye kitabıma
Cevap vermeyen bir dosta

Aradığın HAK’ mıdır ? Yoksa kuru bir ün mü ?
Bekir, Ömer ve Osman “Hel’etâ” dan üstün mü ?
Hediyeye teşekkür eder her ehl-i sünnet,
“Üç” e yaranmak için bir ALLAH’a küstün mü ?

Uluğ,
Ankara, 1960

BİR PROFESÖRE

Bir teşekkür çok mudur dîvançeme ?
Biz biraz âdap bilen bir insânız ;
Doktor olmuşsun, muallim hem edip,
Fazla kaçmaz az müeddep olsanız !

Uluğ,
Ankara, 1960

PARADOKSAL ADAM

Kendimi bildiğim andan bu yana,
Paradoksal adam dendi bana !
Ağlarım doğmuşa dâim gülene !
Gülerim ölmüşe hep ağlayana !

Uluğ,
Ankara, 1960

ERENLERİN LÜGATÇESİ

Doğum : şu arşa çıkan köprünün o ilk ayağı !
Hayât : O köprüde seçmek ya sol yanı ya sağı !

36 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

Ölüm : Balıklar için yerde son uyanma ağı !

Mezar : Ya HAK ile zifaf, ya bir çıyan yatağı !

Uluğ,

Ankara, 1954

BİR İTHAMA CEVAP

Kimi ateşe tapar, kimisi de dumana !

Yunus neden oduncu ? Anlayan öyle az ki !

Ne mecûsi, ne yezid ! Hâlis Kızılbaşım ben :

Kömürün kara yüzü yanmadan kızarmaz ki !

“İnsân ve Kur’an ikizdir”
Hazret-i MUHAMMED
Salla’llâhu aleyhi ve sellem

KUR’AN ve MERVAN

Ben senin ilâhını,
Cüzdanımda taşıyım !
Duymam sun’i ahını,
Hep k...mı kaşıyım !
Dudağımdan düşmez hiç,
İsmi bir haram gibi !
Çek babam çek ! İçte iç !
Benim sigaram gibi !
Sen zikirde emekle,
Ben tüteyim arkadaş !
Berber ! Berber ! Demekle,
Sakal olur mu traş ?
Tütünü Kur’ana sar,
Dumanı değişir mi ?
Kürkü vermekle sansar,
İnsâna erişir mi ?!
Semere vermez sonu,
Kur’an değildir lâfız !
Plâğa çeksen onu,
Plâk olur mu hâfız ?!
Ezberinde tutmakla,
Boğdun müfekkireyi !
Reçeteyi yutmakla,
Hasta olur mu iyi ?!

38 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

Nidâ uzak içindir,
Kime ünlersin kuzum ?
HAK ne arap, ne çindir,
Arapçaya yok lüzum !
Kur'an çevrilmez diye,
Zırladın da zırladın !
Kur'an gökten hediye,
Sen yerden mi fırladın ?!
O ALLAH kelâmı da,
Sen şeytan sözü müsün ?!
O RAHMÂN selâmı da,
Sen Deccal gözü müsün ?
Onun yeri duvar da,
Senin yerin salaş mı ?!
Kur'anda esrâr var da,
Sen de afyon haşhaş mı ?
Kur'an insân ikizdir,
Vahiy gelmez köpeğe !
Sende rüyet dikizdir,
Mürekkepli göbeğe !
Dersin inmedi peşin,
O peyderpey, mevzundur,
Senin Arz'a inişin,
O kitaptan uzundur !
O seninçin okunur,
Sen Elestin vâdisin !
Bir çöle indi o nûr,
Çölden de mi âdisin !
Yarılıp çıkardı su,

Kaya, Musa elinde !
Sen hâlâ din tortusu,
İbrik, tespih belinde !
Şeytanlar kaldı âciz,
Günahı zorlamandan !
Semalar oldu tâciz,
Yerdeki horlamandan !
Şemsi gökten alsam da,
Sana sarsam yanmazsın !
Davul zurna çalsam da,
Vallahi uyanmazsın !
Bekle ki boru çalsın,
Kulağına İsrâfil !
Haşrin bugüne kalsın,
Uyansana be gâfil !
Asıl Kur'an insândır !
Arştan düşmüştür yere !
İlâhi bir korsandır !
Almıştır yara bere !
Düşerken bu ovaya !
Kırılmış kanatları !
Uçan dönmüş yuvaya,
Sürünür inatları !
Cebrail saklı tende,
Vahyin yok intihası !
Kâfir sûresi sende,
Bendedir Fâtıhası !
"Kâfir" örten demektir,
Örtünü çıkar da kalk !

40 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

Nefsini eyle tektir,
Nefsi tekrâr eyle halk !
Fâtiha açmak demek,
Cemâldeki nikâbı !
Yâni yıkamak gerek,
Yüzündeki çirkâbı !
İslâm şartı beş deyip,
Diğerlerini saymazsın,
Her bir herzeyi yiyip,
Gafletinden aymazsın !
Din ne Haç, ne tekbirdir !
Böyle olmaz İslâmlık !
İslâmın şartı birdir :
O da yalnız insânlık !

**Uluğ,
Ankara, 1958**

KISIM II **İÇTİMÂÎ (Sosyal,toplumsal)**

Şarkta askerliğimi yaparken bir arap kızı bana âşık olmuştu ; Karikatürlük annesi gavurca konuştuğum ve şiir düdüğüm için kâfir olduğuma kızını döve döve iknâ edip beni cemiyete yeniden kazandırmıştı !

BİR KAYNANA TASVİRİ

Tercümanmış ! Diye beni küçümser,
Huzuruna tercümala verilir !
Şivesini tutup vursan başına,
Ya o başı, ya şivesi yarılır !
Damat, demiş yanıma yakışmalı,
Endamını deve görse irkilir !
Evindeki ayna dedi – Bir çuval,
Sabah akşam şu karşımda silkinir !
Korselidir ! Deyip artsit beğenmez,
Beli yoktur, kuşak takar, remîzdir !
İdâdiyi bitirmiştir yalınız,
İdâmını yazıp versen, mûmzîdir !
Hıyar versen, eğri diye reddeder !
Yoğurt döksen olur bir lenger cacık !
Vücut diye bir “Majüskül O” alıp,
Koy üstüne bir minüskül noktacık !
“Görülmemiş servetim var” der benim,
Hakîkaten, onu görmüş çıkmadı !
Çiftliğinde kuzu yerken, sâhibi,

42 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

Yabancıyım diye hapse tıkmadı !
“Damat, demiş, ağır başlı olmalı”
Çingenede yoktur hani edâsı !
Yürüyorken çalım ile çarşıda,
Kıçı çizer yüz ortoğraf hatâsı !
“Hayâl sevmem ! Bir şâire kız vermem !
Aç geberir !” Demiş, eşi bacısı !
Sen de hakikatsın ama hakikat,
Hakikatın hakikaten acısı !
Sanki kendin değil misin bir şâir ?
Kültürün yok, resmen mezun değilsin !
ALLAH seni zâten “serbest” yaratmış !
Veznin de var hem de mevzun değilsin !
“Ah dağ gibi kocam öldü” diyorsun,
Sen de dağsın, enindedir irtifa !
Tek budunu çift kağnyaya yüklesem,
Öküzlükten öküz eder istifa !
O ağzını hokka gibi demişsin,
Kullanırdı öksürüyorken peder !
Dilin siyah dişlerinin ardında,
Parmaklıkta bir mücrimi resmeder !
Asil miyim ? Diye beni sormuşsun,
Âdem baba, Havvâ ana remîzdir ?
“Benim kâlbim altın gibi !” Diyorsun,
Affedersin ! Benim altım temizdir !
Sözü kestir, boynum kesildi sandım !
Nazmı bile bak Uluğun ne hâlde !
Dersin : – Oğlum ! Kıyalım mı nikâhı ?
Bana kıyma ! Ne kıyarsan kıy valde !!!

Kahkahalar 43

Uluğ,

ERZURUM, 16.03.1951

44 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

AMCA NASİHATI

İlk akıl bâğlık olunca – Bak ! Dedi amcam bana,
Ellerin dursun rahat ! HAKK'ın helâl ikrâmı çok !
Yaş otuz ! Rûhumdan anlar bir hanım olmaz nasip !
Sui – istimâli geçtik, hüsn-ü istimâl de yok !

Uluğ,
Ankara, 1958

Bir kızın cevabı :

AMCA KUZUSUNA

Kimsiniz bilmem ! Fakat pek haklıdır amcan senin !
Çatlamaz bir tek el oğlum ! Birden ancak bir çıkar !
Ben sana bir halka taksam zor çekersin kendini !
Bir “küçük Hüzni” dilerse, “Mehlikan” hâlâ bekâr !

Uluğ,
Ankara, 1958

MEHLİKA HANIMA

Görmeden ALLAH'a hattâ tâlib olmak bir zînâ !
Halkanın zımmında idam eylemek derkâr mıdır ?
Bir “Büyük Hüzni” dahî âlemde bir sıklet iken,
Bir “Küçük Hüzni” kazandırmak ta bilmem kâr mıdır ?!

Uluğ,
Ankara, 1958

BİR ŞÂİRİN FLÖRTÜ

(Âşık tarzında)

Dedi : Bakışların kandırır gibi !

Dedim : Atar mısın ? Söyledi : Yok ! Yok !

Dedi : Kocam seni andırır gibi !

Dedim : Tatar mısın ? Söyledi : Yok ! Yok !

Dedim : Sen kimsin kız ? Dedi : Çift kanım !

Dedim : Yâni ? Dedi : Karmen, Yunanım !

Dedim : Bir Türk ırkı ? Dedi : Noksanım !

Dedim : Katar mısın ? Söyledi : Yok ! Yok !

Dedim : Bu gülüş ne ? Dedi : Şenimdir !

Dedim : Bu buhurdan ? Dedi : Tenimdir !

Dedim : Kocan nasıl ? Dedi : Benimdir !

Dedim : Atar mısın ? Söyledi : Yok ! Yok !

Dedim : Âşık olsan ? Dedi : Anlamam !

Dedim : Âşık olsam ? Dedi : Dinlemem !

Dedim : Çekip vursam ? Dedi : İnemem !

Dedim : Yutar mısın ? Söyledi : Yok ! Yok !

Dedim : Deli olsam ? Dedi : Bağlarım !

Dedim : Yara alsam ? Dedi : Dağlarım !

Dedim : Kaçıp gitsem ? Dedi : Ağlarım !

Dedim : Tutar mısın ? Söyledi : Yok ! Yok !

Dedim : İçki yok mu ? Dedi : Yedeğim !

Dedim : Kadeh yok mu ? Dedi : Göbeğim !

Dedim : Sonu n'olur ? Dedi : Bebeğim !

Dedim : Çatar mısın ? Söyledi : Çok ! Çok !

Dedim : Serhoş oldum ! Dedi : Sözümden !

Dedim : Bir hoş oldum ! Dedi : Gözümden !

46 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

Dedim : Güneş çarptı ! Dedi : Yüzümden !

Dedim : Batar mısın ? Söyledi : Yok ! Yok !

Dedim : Filân kimdir ? Dedi : Paralım !

Dedim : Kocan kimdir ? Dedi : Sevdâlım !

Dedim : Hocan Uluğ ? Dedi : Belâlım !

Dedim : satar mısın ? Söyledi : Yok ! Yok !

Dedim : İsmin nedir ? Dedi ki : Veldâ !

Dedim : Çektiğimiz ? Dedi ki : Sevdâ !

Dedim : Vuslat günü ? Dedi ki : Ferdâ !

Dedim : Yatar mısın ? Söyledi : Tok ! Tok !

**Uluğ,
Ankara, 1957**

Aruzla Fransızca bir fantezim :

A UNE FILLE CAPRICTEUSE

Tout en baisant tu me mords et tu changes toujours de couleur !

Le thermometre de ton coeur est-il soumis a de l'air ?

Je t'aime dis-je, tu te faches ! Je m'en vais dis-je tu pleures !

Que faire ma belle "Gaby" enfin au monde pour te plaire ?!

Par

Uluğ

Paris, 1956

Türkçesi :

KAPRİSLİ BİR KTZA

Öper iken ısırırısın ! Çözünce bağlarsın !

O kâlbın ibresi tâbî havâiyata ! Niçin ?

Canım deyince kızarsın ! Kaçarsam ağlarsın !

Ne yapmam arzu olur söyle kız yaranmam için ?

Paris, 1956

TO MISS GABY

Since my lips cannot whisper,

My feelings now in your ear ;

Let my light shine in your heart !

And my shadow lie down here !

By Uluğ

48 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

Türkçesi :

MISS GABY'YE

(Resmimin arkasına)

Mademki dudaklarım artık hissiyatımı,
Fısıldayamaz sana, o gönlünü kazansın ;
Bırak kâlbimin nûru parıldasın kâlbinde !
Şu zavallı gölgem de şuracıkta uzansın !

Bruxelles, 1956

KİYÂMET

(Bir hanıma tasavvufî fantezi)

Aşkım eritir cismimi örtülmeşe külle !
Bülbül seni görseydi sevişmezdi o gülle !
Bir gün şu cihan sarsılarak, “Ay” tutulursa,
Anlar bir Uluğ şemse atılmış “Karagülle !”

Uluğ,

Ankara – 1956

KIZIL KEÇİ ve DAĞ MERALİ

Çamlıca sırtlarının en güzel kızı idin,
Her bir delikanlının rüyâ sakızı idin !
Rüzgâr saçına değse, irkilerek kaçardı !
Seni banyoda görse, kaymak dâva açardı !
O dimdik göğüslerin turunçtan iri idi !
Yürürken titreyişi pelteden diri idi !
Kalçana dar gelirken etek denen kundağın,
Kiraza rest çekerdi o kızarmış dudağın !
Her akşam ben yolunu beklerdim penceremde,
Ne yemekler yanmıştı o bekâr tenceremde !
Pişirirdi gönlümü gözlerinin buhûru...
Sana oruç tutarken unutturdun sahurunu !
Çorabının lâstiği bol gelirdi beline !
Bakardım hep iç çekip o yüzüksüz eline...
Aşkım gelirken her gün ceple gırtlak gırtlığa,
Parayı basıp seni aldı bir hacı ağa !
Ben o geceden sonra her gün sararıp soldum ;
Hesap yapmayım diye takvime düşman oldum !
Kimi sevsem, hep soğuk bir şey girer araya !
Lânet olsun bin kere şu vîcdânsız paraya !
Biliyorsun aşkımın ben borcunu ödedim :
Nikâha on gün kala “– Kız gel bana kaç !” Dedim.
İstemiştım olası çocuklarıma ana,
Sattın yazık kâlbimi beş paralık cüzdana !
Parkta annenden gizli biz az mı bakışmıştık ?
Otobüste yanyana ne kadar yakışmıştık !
Giriyorsun her gece boş bir koyuna erken !

50 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

Anıyor musun beni ara sıra inerken ?
İnanmam hiçbir kızın artık asil rengine ;
Tevekkeli denmemiş herkes dengi dengine !
İsmiini söylemeyim, belki bir kurt işitir !
Yalnız bil ki “Merâl”in, Keçi süt kardeşidir !

**Uluğ,
İstanbul- 12.02.1949**

EŞ ve EŞEK

Senin güzel gördüğün kızları, ALLAH dahî
Güzel görse, eş diye eşşeklere vermezdi !
Züleyhanın koynuna zindanı tercih eden,
O Yûsuf olmasaydı, aşka aklım ermezdi !

Uluğ,
BURSA – 1960

RÛBÂÎ

Yakıyorken bizi her an ateşi,
Pişmiyor kendisi hiç ! Sâde kabuk !
Bir anahtar gibidir bil ki kadın,
Burnu boş şeyde ve dönmekte çabuk !

Uluğ,
Ankara – 1955

BEYÎT

En sevdiğim üç şey : Su, kadın, bir de ışıktır ;
Bunlar gece zîrâ daha mânâlı ve şıktır !

Uluğ,
Ankara – 1955

52 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

BİR KIZ BABASINA

Belki benden daha kıymetlisine,
Kızı vermek sana evlâ görünür ;
Kıymetin ölçüsü çün indîdir,
Eşeğe arpası Mevlâ görünür !
Kelbe b..., Âdeme HAK neş'e verir !
fstidâda göre zâhir yezdan !
"Sûr"u hep aynı nefes üfler iken,
Kâh anırmak duyulur, kâh Kur'an !

Uluğ,
İstanbul- 1950

RÛBÂî

Üstü şık, ismi uzun, cismi semiz,
Nice âdem tanırım boş, zevzek !
Kenefe mahya donatmış gibidir,
Jelâtin zarfa konulmuş o tezek !

Uluğ, 1950

GAZETE REKLÂMLARIM OKURKEN

"Meşhur köfteci" – İyi ! "meşhur dönerci" – âlâ !
"Meşhur dansöz" – Bravo ! "Meşhur sünnetçi" – flim !
Sağıma baktım meşhur ! Soluma baktım meşhur !
Dedim elhamdülillâh henüz meşhur değilim !

Uluğ, 1960

DOLMUŞTA BİR TİRYAKİYE

Anla artık hâl-u tavrımdan da bey söndür şunu !
fnsâna (insânsa) sinyal, gözle bir îkazladır !

Kahkahalar 53

– Ç... müdür hiç düşmez ağzından ! Desem kızlar duyar !
G... kadar dolmuşta burnundan os... mak fazladır !

Uluğ, 1960

MEZİYETSİZ erkeklere

Cinsiyet farkı ise fahrimize sâde mehenk,
Kadın üstün ! Ona erkek olamaz hattâ denk :
Onların Meryemi varken bakınız bir de bize,
Anasız var mı çocuk yapmış olan bir pe... !

Uluğ,

Ankara – 1960

MEYHANE

Ben bu loş meyhaneye öyle serhoş doğdum ki,
Kıyâmet bile kopsa, – Nâramdır ! Deyip aymam !
Dünyâdaki her kızla haşre kadar yatsam da,
Dünyâda ben kendimi vallah evlenmiş saymam !

Uluğ

Ankara, 1960

54 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

DİNLER ÇARPIŞIYOR

Gazeteci peşlerini bırakmaz,
Kısır kısarak mı yok başka ahırda !
Aygır memnun hayâtından, kişniyor !
Bir hâranın sâhibesi kahırda !

Yarış bitti... çifte attı beriki :
Bağdaşamazmış dini dini ile !
Öyle İncil müsveddesine şâhım,
Bu kadarcık düzme Mushaf çok bile !

Uluğ,
ANKARA - 1958

KITA

Çapkın olan erkeğin bikri zannetme solmaz !
Oropunun dişisi erkeği bil ki olmaz !
Yarın HAK huzuruna, kuşağı kan içinde,
Döl koka koka çıkan asla şefaât bulmaz !

Uluğ,
ANKARA - 1958

ÇÖPÇÜNÜN MÜRÜVVETİ

Kahkahalar 55

Bir çöpçünün karısı “beşiz” doğurmuş idi ;
Acı acı beşiğe bakıp zavallı peder,
– Ya RAB ! Dedi, ömründe hiç mektep görmedin mi ?
Ben bile biliyorum bir kere bir, bir eder !

Toplama yaptın desem yine üç artıyor !
Sen nasıl ALLAH oldun ? ne günlere kaldık, hey !
Şahlara şapur şupur ! Bize evlâda şükür !
Üç değil, dört de değil ! Tam beş ! İnsaf Hâkim bey !

**Uluğ,
ANKARA –1958**

BİR ŞÂİRİN GECESİ

Çarşıda, tiyatroda, vapurda, otobüste,
Poz veririm, pür kurum !
Bir dilber iki defa bana baksa üstüste,
Hemen gevşer uçkurum !
Şâirlikten mi nedir ? Güzele zaaf fazla,
Hayâlle geçer ömrüm,
Herkes bir kürkle yatar ve ben kuru ayazla !
Teyemmüm de teyemmüm !
Bazan gökten bir hûri çırılçıplak kaçarak,
Der – “sar beni bekârim !”
Kemâl-i ihtiyatla tek gözümü açarak,
Yatağıma bakarım !
“–Demek rüyâ !” Diyerek hemen kaparım gözü,
derim – “Affedin Madam !”
“Sizi biraz beklettim!” O anda keser sözü,
Ayı gibi bir adam !
“– Aman dostlar yetişin ! Gider elden erkeklik !
Ters bozuluyor perhiz !
Güvey olalım derken sarıp bir güzel keklik !”
“Gelin oluyoruz biz !”
Gelinsin, yok güveysin, derken sırt gelir yere !
– Eyvah ! Derim, olduk “tuş !”
Birden açarım gözü, düşmüşüm bir mindere !
Kalkıp yaparım bir duş !
Yeniden uyuyamam, korku dağları bekler !
Bu nâmus meselesi !
Olur lâmbama çarpan o dişi kelebekler,

Kahkahalar 57

Bir ilham vesilesi !
Derhal tahrik olarak, şevkle nazma dökerim,
“Cina”nın dik göğsünü !
Ve o titreyen beyti kâğıdından sökerim,
Dövüp hayâl örsünü !
Böyle nice güllerle doludur yazı masam !
Mücessemidir satırlar !
Onlarla ne yaparım, burada anlatırsam,
Kitabı toplatırlar !
Uluğ,
Ankara – 22.01.1960

ŞÂİR-İ ÂZAM HİLMİ

Saçları ensesinde,
Mambo kokar sesinde !
Yürüyor yengeç gibi,
Yaparak bir roknrol ;
Başışından anladım,
Görmemiş hiç karakol !
Kısa pantollu bir genç,
En fazla yirmilik bir tip o,
Ağzında bir pipo iğrenç !
Elde ciltli bir defter,
Altını imzalamış Lefter !
“Şâir-i âzam Hilmiye” diye,
Belli ki kıymetli !
Üstatta bir ense var,
Kalçamdan etli !
Dedim : “bir şiir lûtfet şevketli !”
Bendeniz Uluğ, Âdemnâme yazarı ;
Ha ! dedi, şu bit pazarı !
Birden bana arkasını döndü, kemâl-i san’at ile işedi !
Dedi – İster misin söyleyim sana realist bir güzelleme ?
Baktım elindeki mürekkep hokkası gibi bir şeydi !
Aman ! Dedim şimdilik bu nev’i elleme !
Şöyle daha az teknik bir şey olsun !
Anladım, sen ilhamdan yana bolsun !
Başını sallayıp dedi : “Bu sadece bir üvertür !
İzahlı, açık, serbest, hülâsa modern bir tür !
Eski şiir kapalı, sun’i bir klişeydi !

Boş ve basit bir şeydi !
Basma kalıp bir yoldu !
Allahtan devrim oldu !”
Birden durdu,
Göğsüme vurdu ;
Dedi : “Sende de iş var küçük ! Yalnız değiştir adı !”
Bana “Şâir” diyecek diye ödüm patladı !
Derhal bir kibrit çaktı, güneşe baktı !
Fezâyı dinledi :
Dinle ! Deyip, inledi :
“Bugün hava ne kadar rutûbetli !
Sular bile sırnaşık ! Islak ıslak değil mi ?
Şaşmaz efendim !
Fizik ilmi !”
Dedim : “Bu sözlerin içine şiir dahil mi ? Hilmi !”
Evet ! Dedi tevâzu ile,
Yağmur damlamağa başlamıştı,
Yeniden geldi dile :
“Fazla hassasmış bulut ! Çabuk bul bir şemsiye !
Gök ağlıyor dehâma bak mersiye mersiye !
Ben bir “makber” yazsaydım derdim – Nazlı böceğim !
Üzülme ! Bir gün ben de cart deyip öleceğim !”
Artık çostu,
Defterinin etrafında amuda kalktı !
Üç tur koştu ;
Kalemimi kırdı !
Hıçkırdı :
“Kına yakmadım !
Tavuk kesmedim !

60 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

Aybaşım olamaz !

Değilim balkanlı !

Söyle ! Bugün neden ellerim kanlı ?”

Dedim : “Türk edebiyatını katlettin de,

Ondan delikanlı !”

Uluğ,

Ankara – 1959

SAİRİMİZE

Ey kız ! Bin yıl aruzun kafesi arkasında,
Ağladın pür tuvalet, aradın hep bir gedik !
Simdi peçeni atıp, sil boyanı dedikse,
Maymun gibi g... ünü bu kadar aç mı dedik ?!

Uluğ,
Ankara – 1959

BİR MUÂRİZIMA

Kalemim öyle zorlu ki kaldıramaz kahpe !
Kıvrandır acz içinde, inleyip için için...
Nazmıma dil uzatan yatak yatak dolaşır,
Şiir denen piçine bir baba bulmak için !

Uluğ,
Ankara – 05.04.1960

HARİKA ÇOCUK

Kundağımda en fazla emziğe oldum düşman !
Bereket bu sürdü az ;
Meme verirken dadım birden irkilip derdi :
in bakayım yaramaz !
Tutuldum yürüdüğüm gün bakarken ağaçtan,
Genç bir karı kocaya !
Dediler : “Okutunuz bunu yeşil türbede,
Leylek düzen hocaya !
Çarşafı bir kadını görür görmez olurdu,
Göz, röntgen ! Hayâl, radar !
Onu hemen orada çırılçıplak soyardım,
Tırnak ucuna kadar !
Kuyrukta, önümdeki kız fısıldardı mahcup :
“Çekil biraz sacayak !”
Sinemada ışıklar sönünce, koltuğumda,
Olurdum bir kırkayak !
Plajlarda büyüdü gözlerim budak budak !
Yalnız kırmazdım hiç pot ;
Denize dalan her kız, çığlıkla çıkıp derdi :
“Anne var bir ahtapot !”
Öğretmenim sınıfta biraz dersten bahsetse,
Derdim : “İn ulan kesme !”
Hani övünmeyeyim, yumruk attığım surat,
Benzerdi modern resme !
Mektepten kovulunca dedim : Gel artık göster !
Atadan kalma kanı ;
Hemen köy kahvesinde bir mâlûl gâzi dövüp,

Oldum Ocak başkanı !
Bir gazete çıkardım, artık oldu suratım,
Fransız kösesi !
Tlânlar kesildikçe muhelefete geçtim,
Prensip meselesi !
Tecümandım millete, duyardı kulaklarım,
Yalnız halkın sesini ;
Din köşesi yanına koyardım “Brijit”in
Son kürtaj pensesini !
Belediye Reisi oldum, rozete göre,
Mal dağıttım her kula !
Öğrenince imzamı atmayı Müdür oldum,
Kovulduğum olula !
Mebus oldum, başkanım belkemiğimden tutup,
Otuz üç halka aldı !
Bende dimdik sâdece celsede kullandığım,
Demokrat baston kaldı !
Nihayet vekil oldum, artık halkın derdiyle,
Doldu şu kafatası ;
Çizerdi katmerleşen ensemın kıvrımları,
Memleket haritası !
Garptan nûr isteyenı “yarasıdır” bu diye,
Karanlıklara ittim !
Her mevsim döviz olup, görgümü arttırmaya,
“Foliberjer”e gittim !
Sıkın kuşağı dedim milletime, kalkınma
Devresi atlatıyoruz ;
Bakın şu harar gibi frak içinde,
Nerdeyse patlıyoruz !

64 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

Derin nefes alıp, birden gözümü açtım,
Ter içinde kalmıştım ;
Doktor baş ucumdaydı, Psikanaliz için,
Demek narkoz almıştım !
Doktor dedi : Bu vak’a müzmin “Demagoji”dir !
Sen yaşlandıkça azdı ;
Reçetenin üstüne “Ancak millî bir şokla,
Kabil-i şifâ” yazdı !**

Uluğ,

Ankara – 03.01.1960

** 27 MAYIS 1960 ihtilâlinden beş ay önce yazılmış !
Ve ‘KAHKAHALAR’ kitabında yine bu tarihten önce
yayımlanmıştır !

ŞER'İŞLE DERVİŞ

Terk edip tekkeyi, bir Türk fakiri,
Dağdan inmişti nihâyet şehire ;
Yetmiş üç dilde duâ ettikçe,
Atfederlerdi duyanlar sihire...
Dediler : “Böylesi halk Meclisine,
Tercüman girse büyük bir kârdır ;
Yogi, teklifi hemen etti kabûl,
Dedi : Red, milleti istihkârdır !
O mukaddes çatının altında,
Vardı şakşaklamadan kalma biri ;
İnkılâp düşmanı, kör bir meb'us !
Yaşı kâmil ama irfan kabiri !
Zevki hep sâfdil olan seçmenini,
Avlayıp sonra alay etmekti ;
Kayd edip parti denen şirketine,
Halkı tâ nâra kadar yetmekti !
Şeri şer'î kılabilmekti işi !
Olgun âzâ ona “Şer'îş !” derdi ;
Dervişin Meclise ilk girdiği gün,
Ona derhâl bir adam gönderdi ;
Çağırıp dervîşi sordu : Ne için,
Sana “Dervîş” denir ? Anlat imanım !
Dedi dervîş : Hep “Edep” üzre duran,
Taptığı RABB'i gören Müslümanım !
Dedi şer'îş : Sana bir eş bulalım :
Şöyle sâf bir deli kısrak, iyice !
Dedi Dervîş : Eşi yoktur “fakir”in !

66 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

Olamaz her dişi, Meryem, Hatice !
Dedi Şer'iş : Sağ iken çiftleş ki !
Küremiz bir yeni Derviş kazana !
Dedi Derviş : Sağ iken tekleş ki !
Bir Şer'iş eksin alınsın kazana !
Dedi Şer'iş : Bedenin sâde kemik,
Sen yogizmayla mı Derviş kurudun ?
Dedi Derviş : Kuzu da et mi kalır,
Eti bin okka çekerken kurdun ?!
Dedi Şer'iş : diri kalmaz bir adam,
Toprak altında otuz gün gömülü ;
Dedi Derviş : Tam otuz yıl diridir,
Dedi Şer'iş : Ben inanmam "devir"e :
Ölen insân, olmaz bir öküz, at !
Dedi Derviş : Buna en canlı delil,
Sûretâ insân olan mahlûkat !
Dedi Şer'iş : Bana bir mûcize yap :
Kazık üstünde otur ! Gir mezara !
Dedi Derviş : Bu bizim mesleğimiz,
Çıkalım aybaşı gelsin pazara !
Dedi Şer'iş : Uçur ersen ! Halını,
Yutmuyor hileni müsbet ilimim !
Dedi Derviş : Halı yok altımda,
Uçmadık sâdece var bil kilimim !
Dedi Şer'iş : Ben inanmam sihire !
Sâde telkindir işin, gözboyama !
Dedi Derviş : Edip inkâr ilmi,
Uyutursun nice yıl halkı ama !
Dedi Şer'iş : Bana bak ! Doğru konuş !

Bilirim ben de zehir atmasını !
Dedi Derviş : Dilimiz şerbetli !
Biliriz biz yılan oynatmasını !
Dedi Şer'iş : Aya bir ip atta,
Çıkayım tırmanarak gök yüzüne !
Dedi Derviş : Duruyor ip atılı !
Bana tırman da ulaş gel özüne !
Dedi Şer'iş : O zaman müstehzi :
"Beni sok bezm-i Eleste" ille !
Dedi Derviş : Ora "Gök Meclisi"dir,
Kimse âza olamaz torpille !
Dedi Şer'iş : Ne demek ? Arkamda,
Seçmenim var sayamazsın billah !
Dedi Derviş : fukarâ bir jestle,
"Benim arkamda da yalnız ALLAH !" !
Dedi Şer'iş : Tutamaz kimse beni !
Üzerimde dokunulmazlık var !
Dedi Derviş : Çözemez kimse beni !
Üzerimde okunulmazlık var !
Dedi Şer'iş : Bana Devlet derler !
Nâsa icrâ-i hükûmet ederim !
Dedi Derviş : Bana uzlet derler !
Nefse icrâ-i husûmet ederim !
Dedi Şer'iş : Ama keyfi değilim,
Alırım kuvveti sırf milletten !
Dedi Derviş : Bize kuvvet mi kalır,
O büyük keyfi veren illetten !
Dedi Şer'iş : İyi bak parmağıma,
Bir işâret ile Karun yaparım !

68 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

Dedi Derviş : İyi bak parmağıma,
Bir işâret ile Hârûn yaparım !
Dedi Şer'îş : bana istikbâl var :
Olurum Ayda da Cumhurreisi !
Dedi Derviş : Bize bir tek hâl var !
Oluruz belki o hâlin seyisi...
Dedi Şer'îş : Beni sen boş sanarak,
İlmime hükmünü verdin ânî ;
Dedi Derviş : Göğ'e çıkmanda asıl,
Dolu zannettiren ilmin mâni !
Dedi Şer'îş : Beni sen tek görme !
Ederim milleti temsil bu misil ;
Dedi Derviş : Daha ben tek değilim :
Edemem kendimi hâlâ temsil !
Dedi Şer'îş : Yayasın sen yerde !
Binemezsin şu makam taksisine !
Dedi Derviş : yayasın sen gökte !
Bineceksin bineğin aksisine !
Dedi Şer'îş : Telepatsan gel oku,
Bu dakîka şu kafamdan geçeni !
Dedi Derviş : Okurum kendimi ben !
Yâni kör kör seni meb'us seçeni !
Dedi Şer'îş : Bana bak Derviş bey !
Sana derviş, bana Meb'us derler !
Dedi Derviş : Ölü ba's olduğu gün,
Bana Meb'us, sana meyus derler !
Dedi Şer'îş : Ne bu Mecliste işin ?
Nankör insânlara ben bîamanım !
Dedi Derviş : Lügatım gökte durur !

Zâhiren sizde bugün Tercümanım !
Dedi Şer'îş : seni ben attırırım !
Öğrenirsin ki merâtip vardır !
Dedi Dervîş : Seni ben affederim !
Öğrenirsin ki mekâtip vardır !
Dedi Şer'îş : Etiketsizsin sen !
Bende kaç diploma var saysan ama !
Dedi Dervîş : Etiket esnaf için !
Tanrı imzâ atıyor doktora !
Dedi Şer'îş : Bana ver bir ip ucu !
Siz muhâlif mi muvâfık mısınız ?
Dedi Dervîş : Ben ipin kendisiyim !
Siz muvahhid mi münâfık mısınız ?
Dedi Şer'îş : Alayım gel de döviz,
Görgünün artmasına eyle azim !
Dedi Dervîş : Yetişir gördüğümüz !
"Halk için HAKK'a sefer"dir ! Dövizim !
Dedi Şer'îş : Görüş ufkun açılır,
Seni biz gönderelim Avrupaya !
Dedi Dervîş : Ufuk âdî göz için !
Bir güneş merceği bakmaz bir Aya !
Dedi Şer'îş : Seni meb'us yapalım,
Sâde sen fırkanı seç mâkulca !
Dedi Dervîş : Bize tefrîka uzak !
Doğruyuz biz, düşeriz şâkulca !
Dedi Şer'îş : Ne bu dik başlılığın ?
Yok mudur anlaşalım bir nokta ?
Dedi Dervîş : Başımız yok dikelim !
Gaibiz "Nokta" denilen bir "yok"ta !

70 Melih Hüzni Uluğ KIZILKEÇİLİ

Dedi Şer'îş : Boşa gitmez nefesim :
Her sözüm zaptedilir, târihtir !
Dedi Dervîş : Şükür anlaştık oğul !
Her nefes bil bunu bir tasrihtir !
Dedi Şer'îş : Dile benden dervîş !
Yapayım arzunu bir kanunla !
Dedi Dervîş : Yok oğul senle işim !
Benim arzum o Uluğ, "Kaf-Nûn"la !
Dedi Şer'îş : Bu Uluğ kim ? Dervîş !
Benziyor Tanrıya bir parça sanı !
Dedi Dervîş : ULU bir Mecliste !
Benzemez hiç sana bil meb'usanı !
Benzemez, çünkü onun âzâsı,
inanır kâlpteki bir ALLAH'a !
Bir Fakirle alay etmek yerine,
Çalışır "fakr" ile nefis islâha !
Dedi Şer'îş : Bunu neşretme Baba !
Atarım zindana ! Her gün kâbûs !
Dedi Dervîş : Beni neşretti ya HAK !
Sen de sûretimi et mahpus !

**Uluğ,
Ankara – 16.05.1959**

İZÂFIYET NAZARİYESİ

– “Kenef !” desen helâya, yüz numara darılır !
Her kıymet ölçüsü bil böyle bir klişedir !
Sahnede bin erkeğe soyunan kız, san'atkâr !
Odada bir erkeğe soyunan fâhişedir !

Uluğ,
Ankara-1960

İDİL BİRET ve BEN

Beş senedir en yakın dev gibi kulaklara,
Nazmımı haykırmaktan yırtıldı şu boğazım ;
Bu devirde harika çocuk olmak için,
Muhakkak maharetle bir şey çalmak mı lâzım ?

Uluğ,
Ankara – 01.05.1960

ŞÂİRİN ÖLÜMÜ

Bir kuru kalabalık, yamru yumru adamlar,
Ölü görmemiş gibi bir ölüye bakıyor ;
Yerde bir delikanlı, kanı içine damlar,
Açık kalmış gözünden yaşı hâlâ akıyor...
Kâlbe iğne vurmuşlar, nabızı birazcık artmış ;
Dudakları oynuyor, nefesi hırıl hırıl...
“– Ne söylüyor bu ?” diye herkes kulak kabartmış,
Sağırılar etrafında dönüyor fırıl fırıl !
Doktor diyor : “Ölmemiş ! Daha yaşıyor demek !”
“İntihar bu galiba !” Polis diyor : “Bu iyi !”
Çöpçü kıskanç söylenir : “Artık istemez yemek !”
İmam merak içinde bekliyor neticeyi !
Nihâyet tek heceli bir kelime duyuldu ;
Hâkim dedi : “HAK !” Dedi, Çöpçü dedi : “Bak !” Dedi ;
En son bir büyük zâtın duyduğuna uyuldu,
Son sözü “Gak !” Yazıldı, şâir sustu ebedî...

Uluğ,
Ankara – 1959

SON SÖZ

Dilde feryad bir iken bak bin bir olur aks-i sedâ !
Her sesin aslı nefestir, ona son “Hû” derler !
Hepsi boş gelse de bir hoş beyitim varsa övün !
Sade bir çift göz için hayvâna “Ahû” derler !

Uluğ,
Ankara – 16.05.1960

M. H. ULUG KIZILKEÇİLİ
Türkiye Büyük Millet Meclisi Mütcerimi

Kahkahalar

Bir âlemdir şu âlem, ayar yoktur dozunda!
Fotografda her asker bir Napolyon pozunda!
Her şey kendine âşık!
Kokusundan mest olmuş gezer tahtakurusu!
Pire rekor peşinde! Her varlığa doğrusu,
Biraz Allah bulasık!

İL. MUMCU

— MÜELLİFİN MANZUM ESERLERİ —

Hazretî Muhammedin Nobel mükâfatına tâlîp manzum **ULUGNÂME**
Külliyyatın birbiri tamamlıyan 5 ciltten müteşekkildir :

- 1 — **ADEMNAME** : Âdem ne demektir? İnsan ve hayvan arasındaki
felsefî farklar. Doğumun manası, Bir şehit, ruhunu nasıl teslim eder
ve gökte nasıl karşılanır? Sünnî ve şîilerin sapık tarafları, Bir er-
mişin vasiyetnâmesi ve saire... **FIATI : 3 LIRA**
- 2 — **HİÇKIRIKLAR** : Türk edebiyatının en lirik eserlerinden biri; Ha-
kiki aşk şîirleri, mersiyeler, zîfâf odaşının felsefî tasviri, hayatım-
dan gizli bir yaprak, gâiple konuşmalarım, fâtiha sûresinin iki dilde
bâtini tercümesi, v.s. **FIATI : 350 KURUŞ**
- 3 — **KAHKAHALAR** : Din ve Don muhtekirlerine mizâhî ikaz ve irşat-
lar, tasavvufî nükteler. **FIATI : 250 KURUŞ**
- 4 — **KİYÂMETNÂME** : Yirminci asrın en büyük semâvî tebliği (3 cilt
bir arada) güneş sisteminin surları, mukaddes kitapların şifreleri,
ölüm, cennet, cehennem, haşır ve neşir esrârının açılması, mîracım-
da gördüklerimin imkân ve seviye nisbetinde ifşası, kıyametlerin
mânâ ve tarihleri... Müsbet ilmin yanlış tarafları, v.s.
(Hazırlanıyor)
- 5 — **VICTOR HUGO ve BEN** : Fransanın en büyük şâiri ile Fransızca
ve Türkçe manzum konuşmam, Dante ile bir mülâkât, Fransızca,
İng. İtalyanca felsefî şîirlerim, Dünyanın en meşhur manzumelerinin
Türkçeye nazmen tercümeleri, (Hazırlanıyor)

Ödetmeli isteyiniz Adres :

Bay Uluğ Kızılkeçili

Cebeci Caddesi 44/4 — Ankara

«Başlıca Kitapçılarda bulunur.»

FIATI : 250 KRS.